

عنوان:

حکمرانی هوشمند شهری

نویسنده:

دکتر مهدی حمزه‌پور

عضو هیأت علمی گروه علوم
تصمیم و سیستم‌های
پیچیده دانشکده مدیریت و
رئیس اندیشکده فناوری نرم
دانشگاه امام صادق علیه السلام

۱۴۰۳ | اسفندماه
به سوی فهم فناوری نرم (۱۴۱)

اندیشکده فناوری نرم
دانشگاه امام صادق علیه السلام
I.S.U Soft Technology Think Tank

با رشد روزافزون جمعیت شهری و پیچیدگی‌های روزمره زندگی در شهرها، نیاز به حکمرانی هوشمند و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در مدیریت شهری بیش از پیش احساس می‌شود. حکمرانی هوشمند شهری به معنای استفاده از فناوری و داده‌ها برای ارتقای کیفیت زندگی شهروندان، بهبود کارایی خدمات شهری و افزایش شفافیت و پاسخگویی در مدیریت شهری است. در این یادداشت، به بررسی ضرورت‌های حکمرانی هوشمند شهری، چارچوب‌های پیاده سازی آن و نمونه‌های کاربردی واقعی در شهرهای مختلف جهان می‌پردازیم.

ضرورت‌های حکمرانی هوشمند شهری

۱. افزایش جمعیت شهری: با افزایش جمعیت شهری، شهرها با چالش‌هایی نظیر ترافیک، آلودگی هوا، بحران آب و انرژی و مدیریت پسماند مواجه هستند. حکمرانی هوشمند می‌تواند با استفاده از داده‌های فناوری، برنامه‌ریزی و مدیریت این چالش‌ها را بهبود بخشد.
۲. فشار بر منابع: منابع شهری محدود و اغلب در حال کاهش هستند. تکنولوژی‌های هوشمند می‌توانند به سازمان مصرف منابع و کاهش ضایعات کمک کنند.
۳. نیاز به شفافیت و پاسخگویی: شهروندان خواستار شفافیت در تصمیم‌گیری‌ها و پاسخگویی مدیران شهری هستند. استفاده از فناوری و داده‌های باز می‌تواند این نیاز را برآورده سازد.

چارچوب‌های حکمرانی هوشمند شهری

۱. مدیریت داده محور: ایجاد یک زیربنای داده‌ای قدرتمند که تمامی ذینفعان شهری را قادر می‌سازد تا تصمیمات مبتنی بر داده بگیرند. این شامل جمع‌آوری، تحلیل و اشتراک‌گذاری داده‌های شهری است.
۲. شامل کردن شهروندان در فرآیند حکمرانی: بهره‌گیری از فناوری برای ایجاد کانال‌های ارتباطی مستقیم و مؤثر با شهروندان. این می‌تواند شامل اپلیکیشن‌های موبایل برای گزارش مشکلات شهری و یا پلتفرم‌های آنلاین برای مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها باشد.
۳. همکاری بین‌نهادی: همکاری مؤثر بین دستگاه‌های مختلف دولتی، بخش خصوصی و جامعه مدنی برای ایجاد یک زیست‌بوم (اکوسیستم) یکپارچه شهری.

نمونه‌های کاربردی

۱. بارسلون، اسپانیا: بارسلون از جمله شهرهایی است که در پیاده‌سازی حکمرانی هوشمند موفق بوده است. این شهر با ایجاد شبکه‌های سنسور و پلتفرم‌های داده‌های باز، توانسته سیستم حمل و نقل عمومی را بهینه‌سازی کرده و مصرف انرژی را کاهش دهد.
۲. سنگاپور: سنگاپور با رویکرد "ملت هوشمند"، از فناوری‌های پیشرفته برای مدیریت ترافیک، بهینه‌سازی مصرف انرژی و فراهم‌سازی خدمات بهداشتی استفاده می‌کند. این شهر با ترکیب داده‌ها و هوش مصنوعی، تجربه زیستی شهروندان را بهبود بخشیده است.
۳. آمستردام، هلند: آشنایی با پلتفرم «آمستردام هوشمند» که به مدیریت ترافیک، مصرف آب و انرژی و بهینه‌سازی زنجیره تأمین شهر می‌پردازد. این پلتفرم از فناوری‌های اینترنت اشیا و تحلیل داده‌ها برای ایجادیک محیط پایدار استفاده می‌کند.

نتیجه‌گیری:

حکمرانی هوشمند شهری نه تنها راهی حل چالش‌های فعلی شهرهای است، بلکه فرصت های نوینی برای توسعه پایدار و ارتقای کیفیت زندگی فراهم می‌کند. با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین و همکاری مؤثر میان ذینفعان مختلف، می‌توان به سوی آینده‌ای هوشمندتر و پایدارتر حرکت کرد.